

Gøgeungen

*Af: Ralf Hemmingsen og Lykke Friis
Bragt i Uniavisen, d. 1. april 2015.*

Gøgen lægger æg i andre fugles reder og overlader ruge-tjansen til værtsfuglen. Når gøgeungen titter frem, skubber den de andre æg ud af reden. Sådan lyder de mest kritiske pip, som fremdriftsreformen har fået. Mandag Morgen kalder den en "Tilbageskridtsreform" og citerer Arla og Grundfos, der frygter, at erhvervserfaring bliver tilsidesat i jagten på ECTS-point. Og regeringens eget Kvalitetsudvalg omtaler mildt sagt reformen stedmoderligt. På rektorgangen er vi også bekymrede for KU's guldæg – uddannelseskvaliteten. For slet ikke at tale om de erfaringer, mange studerende vil fravælge i forbifarten: Udlandsopholdet eller studiejobbet.

Først og fremmest kan reformen trække ressourcer væk fra uddannelserne. KU står til at betale en "omvendt fartbøde" på op til 345 mio. kr. om året, hvis ikke KU's studerende – i snit Danmarks langsomste - trykker nok på speederen. Vi kan også ane fremtidens administrative postyr ved at se, hvordan de første fremdriftsstuderende fra årgang 14 foretager undvigelsesmanøvrer. Det skyldes næppe influenza, at dobbelt så mange førsteårsstuderende som normalt blev tilmeldt reeksamen i vinter på to HUM-institutter. Danske Studerendes Fællesråd slog hovedet på sømmet, da nyheden ramte Information: "Vi har brug for flere timers undervisning, mere feedback, men i stedet skal studierne nu finde flere penge til eksamener." 1. september rammer reformen alle studerende. I øjeblikket arbejder alle universiteter hårdt på at gennemføre reformen på måder, der er mindst ringe for kvaliteten og som ikke knækker administrationen. F.eks. har KU og SDU skrevet til ministeren, at de gældende regler vil få specialet til at skrumpes fra de nuværende 6 måneder til 3-4 måneder.

Udover specialet frygter de studerende også et "faglotteri", som Studenterrådsformand, Alexander Thorvaldsen, Tweetede. Ifølge reglerne skal universitetet tjekke, at alle studerende er tilmeldt undervisning og prøver for 30 ECTS-point. Det betyder, at de studerende ikke længere kan "shoppe rundt", før de beslutter sig eller bytte kurser, når semesteret først er i gang. Alternativet er, at administrationen bliver lagt ned af håndholdte løsninger. KU råder nemlig endnu ikke over de nødvendige IT-løsninger i STADS. Vi har dog ingenlunde intentioner om at forfalde til tombola-tilstande. Alle studerende får mulighed for at prioritere ønsker, og hvis kurserne er fyldt op, vil de få tilbudt vejledning om andre valgfag. KU arbejder også på at udbyde flere af de populære valgfag.

Her i Universitetsavisen er Alexander Thorvaldsen også bekymret for, at studieskifterne mister muligheden for at tone uddannelsen. Loven siger, at de skal søge om merit for alle fag. Konsekvensen kan blive, at de kun har grundfagene tilbage på det nye studie, forudsiger han.

En molbo-agtig meritering, hvor uddannelserne mister personlig slibning, er naturligvis ikke ønskværdig, og det er i sidste instans op til studienævnene at foretage den faglige vurdering. Men vi må erkende, at fremdriftsreformen kan betyde mere skemalagt skolegørelse. Der er imidlertid tale om en bunden opgave. Sammen med fakulteterne og de studerende skal vi dog hele tiden finde de løsninger, der gør mindst

skade. Og så skal vi evaluere årligt – helt som vi aftalte med de studerende i 12-mandsudvalget.

Nu hvor fremdriftsreformens følgevirkninger for alvor viser sig, er politikerne også igen begyndt at interessere sig for sagen. Spørgsmålet er, om tiden ikke er til, at de ser reformen alvorligt efter i sømmene. Før guldæggene vippes ud over kanten.